

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Кърджали, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, I. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Боян Б. Ешпеков

при участието на секретаря Елина П. Урумова
в присъствието на прокурора Д. Б. К.

като разгледа докладваното от Йорданка Г. Янкова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235100600398 по описа за 2023 година

С Присъда № 51/26.09.2023 г., постановена по НОХД № 610/2023 г., Кърджалийският районен съд е признал подсъдимият С. В. И. от гр.К. за виновен в това, че: на 23.02.2023 г. в гр.К., без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал високорисково наркотично вещество по смисъла на §1, т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗКНВП, съгласно Приложение № 1 към Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, включено в Списък I по чл.3, т.1 от Наредбата, а именно - коноп /марихуана, канабис/ с нетно тегло 3,27 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетраhydroканабинол 13,3 % /тегловни проценти/, поради което и на основание чл.354а, ал.3, т.1, във вр. с чл.58а, ал.4, във вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, което на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за изпълнение за срок от 3 години, както и на наказание „глоба” в размер на 2 000 лева. На основание чл.354а, ал.6, във вр. с ал.3 от НК предметът на престъплението: коноп /марихуана, канабис/ с нетно тегло 3,27 грама, със

съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 13,3 % /тегловни проценти/, предаден на съхранение в ЦМУ с Приемателно-предавателен протокол № 92103 от 06.04.2023 г. е отнет в полза на Държавата. Подсъдимият С. В. И. е осъден да заплати по сметка на ОД МВР-Кърджали направените на досъдебното производство разноски в размер на 88.38 лева.

Въззивното производство е образувано по подадена въззивна жалба от защитника на подсъдимият С. И. – адв.Е. П. от АК - К., в която се твърди, че първоинстанционната присъда е незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон. В случая се касаело за по-леко наказуемо престъпление – такова по чл.354а, ал.5 от НК – маловажен случай на чл.354а, ал.3, т.1 от НК. Твърди се, че маловажността била в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи отговорността обстоятелства и всички други, които имат значение за степента на обществена опасност и морална укоримост на извършеното. В случая, количеството марихуана било изключително малко – с нетно тегло 3.27 грама и на ниска стойност, закупено еднократно от подсъдимият. Последният бил с чисто съдебно минало, направил признания, имал критично отношение към извършеното от него престъпление, за него били събрани добри характеристични данни, бил на млада възраст и оказал пълно съдействие на органите на досъдебното производство.

Моли, първоинстанционната присъда да бъде изменена, като деянието бъде преквалифицирано в престъпление по чл.354а ал.5 от НК или да се намали размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ и да се приложи разпоредбата на чл.55, ал.3 от НК и на подсъдимия да не му се налага кумулативно предвиденото наказание „глоба“.

В съдебно заседание подсъдимият лично и чрез защитника си, поддържат въззивната жалба и молят същата да бъде уважена. В последната си дума подс.И. заявява, че изключително много съжалява за действията си, разкайва се и се извинява за постъпката си, както и твърди, че няма да допусне това да се случи отново. Моли да му се даде втори шанс и да му се наложи единствено наказание „глоба“.

Прокурорът от Окръжна прокуратура- Кърджали изразява становище, че въззивната жалба е неоснователна и недоказана. В случая не били налице

данни за приложението на разпоредбата на чл.354а, ал.5 от НК, като споделял изцяло изложеното в мотивите на районния съд в тази връзка. Определеното наказание било справедливо и съответно на извършеното престъпление и личността на дееца, както и счита, че с него ще се постигнат целите визирани в разпоредбата на чл.36 от НК. Моли, въззивната жалба да се остави без уважение.

Окръжният съд, като извърши проверка изцяло на правилността на обжалваната присъда, на основание чл.313 и сл. от НПК, с оглед доводите и оплакванията, съдържащи се във въззивната жалба, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано за подаването ѝ лице – упълномощен защитник на подсъдимият, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт и в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Производството пред първоинстанционния съд се е провело по реда на глава двадесет и седма от НПК, с предварително изслушване на страните по чл.371, т.2 НПК, при което подсъдимият е заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е изразил съгласие да не се събират доказателства за тези факти. Съдът, след като е установил, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните на досъдебното производство доказателства, с определение по чл.372, ал.4, във вр. с чл.371, т.2 от НПК е обявил, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. С оглед на това, при проведеното съдебно следствие, съдът не е провел разпит на свидетелите и вещото лице посочени в списъка към обвинителния акт и на база направеното самопризнание и събраните на досъдебното производство доказателства, които го подкрепят, на основание чл.373, ал.3 от НПК е приел за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт. Така установеното от фактическа страна се споделя напълно и от настоящата въззивна инстанция, а именно:

Подсъдимият С. В. И. е роден на **.**.**** г. в гр.К., живущ в гр.К., б. г., н., със **** образование, работи като *****, неос., с ЕГН *****.

Ползва се с добри характеристични данни по местоживееене.

С. И. живеел в гр.К. и работел като ***** в к. „Г.“, когато около 17.30 часа на 23.02.2023 г. той се срещнал със своята приятелка - свидетелят М.И.Б., в заведение „Ф.“ в гр.К., като същата водела и детето си, за да играе в детския кът. Седнали на една от масите и си поръчали кафе и в хода на разговора им, подсъдимият И. споделил със свидетеля Б., че желае да закупи наркотично вещество - марихуана за лична употреба. Б. се свързала по приложение в социалната мрежа „Месинджър“ със свой познат - Г.П.Д от гр.К., за когото знаела, че продава наркотични вещества. Д. й дал адреса си в гр.К., кв.„С.“, в близост до Т. „Л.“-К.. Подсъдимият С. И. предоставил на свидетеля Б. сумата от 50 лева, за да заплати наркотичното вещество. Оставили детето на М.Б.. в дома й и след като пристигнали на адреса в гр.К., кв.„С.“, тя се качила на четвъртия етаж на жилищния блок. Г.Д.. я поканил в дома си, където в една от стаите извадил полиетиленова торба с намираща се в нея марихуана /канабис/ и с помощта на везна претеглил количество с нетно тегло 3,27 грама. Увил наркотичното вещество в найлоново топче и го предал на свидетелката Б., която му заплатила сумата от 50 лева, предоставена й от подсъдимия. Когато слязла пред входната врата на жилищния блок, тя предала марихуаната на С. И., който поставил топчето в левия джоб на връхната си дреха. В близост до хотел „Б.“ те поръчали таксиметров автомобил на фирма „С.“ и около 20.00 часа на 23.02.2023 г. се качили в него.

По същото време двамата били забелязани от свидетеля К.К.С - служител в сектор КП при РУ-Кърджали, който заедно с колегата си С.Р. извършвал обход и имал предварителна информация, че в жилищния блок се намира лице, разпространяващо наркотични вещества. Полицейските служители тръгнали със служебния автомобил след таксито и същевременно подали сигнал до дежурния автопатрул в състав: И.Р. и Г.Ю.. Последните спрели таксиметровия автомобил, в който пътували подсъдимият И. и свидетелката Б. на ул.„К.“ в гр.К., близо до П. „*****“-К.. Свидетелят С. и колегата му също спрели до тях. Установили самоличността на лицата, като С. И. бил видимо притеснен от проверката и признал, че държи малко количество наркотично вещество - марихуана.

В РУ-Кърджали в 20.10 часа на 23.02.2023 г. свидетелят С. извършил личен обиск на подсъдимия И., на основание чл.80 от ЗМВР, при което в

левия джоб на върхната му дреха тип „яке“ бил намерен бяло-син полиетиленов плик с размер около 4 см. в диаметър, съдържащ зелена суха листна маса. Извършен бил наркополеви тест на намерената вещ, която реагирала на веществото коноп /марихуана/. Подсъдимият И. заявил, че наркотичното вещество било предназначено за лична употреба. С протокол от 23.02.2023 г. вещественото доказателство било предадено на разследващ полицай, а на 28.02.2023 г. му бил извършен оглед. Съгласно заключението на физико-химичната експертиза по делото, отразена в Протокол № Х-119/07.03.2023 г., растителната маса представлява коноп /марихуана, канабис/ с нетно тегло преди анализ 3,27 грама /остатък след анализа-2,90 грама/, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 13,3 % /тегловни проценти/. Марихуаната /коноп, канабис/ се намира в Списък I - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, във вр. с чл.3, ал.2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите. Остатъчното след експертизата количество наркотично вещество било предадено с Приемателно-предавателен протокол № 92103/06.04.2023 г. на Отдел МРР-НОП при ЦМУ-София, на основание чл.91 от ЗКНВП. Подсъдимият С. В. И. нямал издавано от Министерство на здравеопазването, нито от Министерство на земеделието, разрешение за дейности с наркотични вещества по реда на ЗКНВП.

Горната фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел за установена за безспорно установена от дадените на досъдебното производство показания на свидетелите М.Б.. и К.С., кредитирани като логични, непротиворечиви, кореспондиращи помежду си и взаимно допълващи се; обясненията на подсъдимия, дадени на досъдебното производство, в които той се признава за виновен; Протокол № Х-119/07.03.2023 г. за извършена физико-химическа експертиза; Протокол от 24.02.2023 г. за разпознаване на лица, ведно с фотоалбум; Протокол от 23.02.2023 г. за обиск на лице; Протокол за доброволно предаване от 23.02.2023 г.; Протокол за оглед на вещевени доказателства от 28.02.2023 г., ведно с приложен фотоалбум; Приемателно-предавателен протокол № 92103 от 06.04.2023 г.; Писмо на Заместник-министър на здравеопазването от

08.03.2023 г.; Писмо на Заместник-министър на земеделието от 22.03.2023 г.; Справка за съдимост на подсъдимия; Характеристична справка на подсъдимия; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на подсъдимия, както и другите приети по делото писмени и веществени доказателства. Установените обстоятелства се подкрепят изцяло и от самопризнанието на подсъдимия в съдебно заседание, одобрено от съда по реда на чл.372, ал.4 във вр. с чл.371, т.2 от НПК.

При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е квалифицирал деянието, извършено от подс.С. И., като осъществяващо от обективна и субективна страна признаците на престъпния състав по чл.354а, ал.3, т.1 от НК, тъй като на 23.02.2023 г. в гр.К., обл.К., без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал високорисково наркотично вещество по смисъла на §1, т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗКНВП, съгласно Приложение № 1 към Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, включено в Списък I по чл.3, т.1 от Наредбата, а именно - коноп /марихуана, канабис/ с нетно тегло 3,27 грама, със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетраhydroканабинол 13,3 % /тегловни проценти/.

За да постанови присъдата си, първоинстанционният съд е приел, че всички събрани по делото доказателства са еднопосочни и изграждат една безспорна и логична житейска ситуация, която кореспондира и със самопризнанието на подсъдимия И..

По делото няма спор относно така установената фактическа обстановка, както няма спор и относно авторството на деянието на подсъдимият, времето, мястото и начина на извършването му, както и относно формата на вината при осъществяването му. По делото няма доказателства или обстоятелства, които да внасят съмнение или да разколебават доказаността на обвинението по процесното деяние.

Настоящата инстанция намира, че от установената фактическа обстановка по делото е безспорно установено наличието на обективния елемент от разглеждания престъпен състав – държане на високорисково наркотично вещество – коноп /марихуана, канабис/, подробно описан по вид и количество, от страна на подсъдимия С. И., на въпросните дата и място, без

същият да е имал надлежно разрешително за това по ЗКНВП. В тази връзка, въззивният съд споделя изцяло коментираният от районният съд обективни признаци на описаното деяние, както и безспорно установената субективна съставомерност на деянието – извършването на същото от подсъдимият от субективна страна, при форма на вината - пряк умисъл, поради което не е необходимо преповтарянето им.

Предвид данните по делото, въззивният съд обаче счита, че направеното оплакване във въззивната жалба на защитника на подсъдимият - че извършеното от последния деяние представлява „маловажен случай”, е основателно.

Аналогичен довод – за това, че осъщественото от подс.И. деяние представлява „маловажен случай” по смисъла на чл.354а, ал.5 от НК, е бил правен от защитника на подсъдимият и от последния и пред първоинстанционния съд, който го е отхвърлил със слените съображения: Деянието не представлява маловажен случай по смисъла на чл.93, т.9 от НК, тъй като последната разпоредба обявява за маловажен този случай, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В настоящото производство тези условия не били налице. Действително по отношение на дееца съществували смекчаващи обстоятелства, а именно необременено съдебно минало и добри характеристични данни. Това били факти, които съдът оценил като смекчаващи вината обстоятелства, но те не били в състояние да обосноват квалифициране на случая като „маловажен“, а следвало да се преценят при индивидуализацията на наказанието. Количеството марихуана не било голямо, но не било и пренебрежимо малко, а това, че било предназначено за лична употреба било неотнормо, доколкото обвинението било само за държане по чл.354а, ал.3, т.1 от НК. При данни, че наркотичното вещество не е държано за лична употреба, а с цел разпространение, то квалификацията щяла да бъде съвсем друга. Извършеното от подсъдимия деяние имало обществена опасност, сходна с обикновените случаи на престъпления, квалифицирани по чл.354, ал.3, т.1 от НК и не можело да се приеме, че представлява маловажен случай. Поради изложеното, районният съд е приел, че деянието не е съставомерно по ал.5 на

чл.354а от НК.

Настоящата инстанция намира, че изложените съображения в тази връзка от първоинстанционният съд и направените изводи относно липсата на предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 354а ал.5 от НК, т.е. за приложението на закон за по-леко наказуемо престъпление, представляващо „маловажен случай”, са необосновани и незаконосъобразни. Това е така, по следните съображения:

Съгласно правната теория и съдебната практика, „маловажен случай” по смисъла на разпоредбата на чл.93 т.9 от НК е налице тогава, когато извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. При тази преценка, правният извод на съда трябва да има комплексен характер. Следва да бъдат отчетени механизма на извършеното престъпление, липсата или незначителността на вредните последици, мотивите и подбудите, ръководещи дееца при извършване на деянието, вида и стойността на предмета на престъплението, отражението и последиците от поведението на дееца за обществото, както и личните му характеристични данни.

Престъпленията, регламентирани в разпоредбата на чл.354а от НК, имащи за предмет рискови и високорискови наркотични вещества, са считани като такива със завишена степен на обществена опасност, с оглед обекта на защита - обществените отношения, свързани с общественото здраве, както и с оглед техния интензитет, обективизиран в честотата на престъпните прояви и в насоченост към лица в незряла възраст и на общественоопасния резултат, които обстоятелства законодателно са отчетени с предвидените за тези престъпления нелеки санкции. В тази връзка не могат да бъдат споделени изводите на първоинстанционния съд относно количеството на държаното от подс.С. И. наркотично вещество, което „не било голямо, но не било и пренебрежимо малко“. Това е така, тъй като количеството от 3.27 грама коноп /канабис, марихуана/, е абсурдно да се говори, че е голямо, а определено е много малко. Такова малко количеството, следва да се отчете като изключително смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство, занижаващо съществено обществената опасност както на деянието, така и на

дееца. Следва да бъде отчетено също така и видът на наркотичното вещество, което представлява т.нар. „мека дрога“, макар законът да не прави разграничение на базата на вида на високорисковото наркотично вещество, предмет на престъплението и да не го третира по различен начин.

Настоящата инстанция намира, че в разглеждания случай, с оглед незначителността на вредните последици и многобройните смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства – чистото му съдебно минало, добрите характеристични данни, трудовата му ангажираност, пълното съдействие за разкриване на обективната истина, изразеното разкаяние и съжаление за извършеното, както и липсата на отегчаващи такива, извършеното от С. В. И. деяние представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от този вид – противоправно държане на високорисково наркотично вещество. Инкриминираното високорисково наркотично вещество е много малко като количество – 3.27 грама коноп (марихуана, канабис), а безспорно в случая определящо за правната квалификация на деянието е количеството на предмета на престъплението, като един от обективните белези на деянието.

С оглед изложеното, изводът направен от първоинстанционният съд - че изложените в мотивите към присъдата и посочени по-горе обстоятелства не позволявали да се направи извод, че извършеното деяние разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, е неправилен и необоснован. Установените и описани по-горе обстоятелства от значение за определяне на обществената опасност на дееца, както и преценката на обществената опасност на деянието, в случая много малкото количество на държаното наркотично вещество и неговия вид, а именно – коноп, с нетно тегло от общо 3.27 грама, прави и обществената опасност на деянието изключително ниска, т.е. незначителна, като наред с всички останали обстоятелства, описани по-горе в решението, респ. липсата на отегчаващи отговорността на подсъдимия такива, налагат извода, че извършеното от С. И. деяние представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.93 т.9 от НК. Или, настоящият състав намира, че като е квалифицирал извършеното от подсъдимия И. деяние по чл.354а ал.3 т.1 от НК, първоинстанционният съд е допуснал нарушение на материалния закон, което следва да бъде отстранено от настоящата инстанция в изпълнение на правомощията ѝ на втора инстанция по същество, като деянието бъде

преквалифицирано в по-леко наказуемо престъпление по чл.354а ал.5, във вр. с ал.3 т.1 от НК. При това положение, наложените наказания на подсъдимият С. В. И. - „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, отложено за изпълнение за срок от 3 години и „глоба” в размер на 2 000 лв., макар и определени към минималните законови размери на същите, са незаконосъобразни, противоречащи на материалния закон, тъй като не са предвидени в санкционната част на посочената по-горе законова разпоредба на чл.354а ал.5, във вр. с ал.3 т.1 от НК.

С оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че по отношение на осъщественото от подсъдимият С. И. деяние са налице всички необходими предпоставки на чл.78а ал.1 от НК – за извършеното умишлено престъпление по чл.354а ал.5, във вр. с ал.3 т.1 от НК законът предвижда наказание, по-леко от 3 години лишаване от свобода – наказание „глоба” до 1 000 лв.; подсъдимият не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на раздел IV-ти от Глава VIII-ма на НК; и от осъщественото от него престъпление няма причинени имуществени вреди, които не са възстановени. Същевременно, не са налице пречките за приложение на чл.78а ал.1 от НК, визирани в ал.7 на същият член, което прави освобождаването на подсъдимия С. В. И. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание императивно. Посоченото налага да бъде постановено решение, с което обжалваната присъда да бъде изменена в частта ѝ, с която подсъдимият И. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК, за което с приложението на чл.58а, ал.4, във вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК, е осъден на наказание „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от 3 години, както и на наказание „глоба” в размер на 2 000 лв., като деянието следва да бъде преквалифицирано в престъпление по чл.354а ал.5, във вр.с ал.3 т.1 от НК, за което и на основание чл.78а ал.1 от НК следва подсъдимият да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание „глоба” от 1000 до 5000 лева.

При определяне на конкретния размер, въззивният състав съобрази следното: отчетените и от двете съдебни инстанции смекчаващи отговорността на подс.И. обстоятелства, посочени по-горе в мотивите при

обосноваването на случая като „маловажен” по смисъла на чл.93 т.9 от НК, респ. липсата на отегчаващи такива, а също и имотното състояние на подсъдимия; както и разписаното ограничение в разпоредбата на чл.78а, ал.5 от НК, че когато за извършеното престъпление е предвидено само глоба (както е в настоящия случай) или глоба и по-леко наказание, административното наказание не може да надвишава размера на тази глоба, който съгласно предвиденото в нормата на чл.354а, ал.5 от НК е до 1000 лева. С оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че на подс.И. следва да му бъде наложено административно наказание към минималния размер на предвиденото в закона административно наказание, а именно: „глоба” в размер на 1 000 лв.

Настоящата инстанция намира, че административно наказание в посочения размер, освен, че е единствено възможното, то е справедливо и достатъчно за постигане на целите на личната и генералната превенция на наказанието, посочени в чл.36 от НК, по отношение на подсъдимият - да се поправи и превъзпита към спазване на законите и добрите нрави; да се въздейства предупредителновъзпиращо спрямо него, както и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

След преквалификацията на деянието в по-леко наказуемо престъпление, подс.С. И. следва да бъде признат за невиновен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено по-тежко наказуемо престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК.

В останалата част, извън посочените наложителни изменения, първоинстанционната присъда е правилна, обоснована и законосъобразна, при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и не са налице основания за нейното изменение или отменяне, поради което следва присъдата да бъде потвърдена в тази ѝ част.

Водим от изложеното, и на основание чл.334 т.3, във вр. с чл. 337 ал.1 т.2 и т.4 и чл.334 т.6, във вр. с чл.338 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 51/26.09.2023 г., постановена по НОХД № 610/2023

г. по описа на Кърджалийския районен съд в частта ѝ, с която С. В. И. от гр.К., с ЕГН *****, е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК и е осъден с приложението на чл.58а, ал.4, във вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК, на наказание „лишаване от свобода” за срок от 6 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл.66 ал.1 от НК за срок от 3 години, както и на наказание „глоба” в размер на 2 000 лв., като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** деянието от престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК, в по-леко наказуемо престъпление по чл.354а ал.5, във вр. с ал.3 т.1 от НК, и на основание чл.78а ал.1 от НК го освобождава от наказателна отговорност и му налага административно наказание „глоба” в размер на 1 000 /хиляда/ лева, както и го признава за НЕВИНОВЕН и го ОПРАВДАВА по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____